

Arrest

nr. 338 872 van 7 januari 2026
in de zaak RvV X/ XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TENDAYI WA KALOMBO
Verlaatstraat 37
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat O. TENDAYI wa KALOMBO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 1 december 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 2 mei 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 juni 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 20 november 2024.

1.3. Op 29 januari 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Cali. U woonde steeds in Siloé, een wijk in Cali. U voltooide uw middelbare school en werkte in een slagerij, als kassierster en als veiligheidsbewaker. In 2020 kreeg u een relatie met B.(...) S.(...) P.(...) (CGVS (...), DVZ (...)). Jullie kregen samen een dochter A.(...), die geboren werd op 4 mei 2024 in Brussel. U heeft ook een zoon J.(...) S.(...) (DVZ (...)) uit een eerdere relatie.

Uw neef Y.(...) M.(...) F.(...) was al jaren actief als bendeleider in de wijk La Sirena in Siloé. Hij behoorde tot de bende Los Panelones. Hij werd meerdere keren bedreigd, achtervolgd en liep meerdere steeken schotwondes op. Ook u werd toen bedreigd, omdat u erg close was met Y.(...) en zij wisten dat u tot zijn familie behoorde. Op een dag, toen u in het gezelschap van Y.(...) was, werden jullie beshoten. Jullie konden ontkomen.

Op 9 november 2021 bevond Y.(...) zich in een atelier en werd hij door een persoon, gelinkt aan een andere groepering, neergeschoten. De dader vluchtte met een andere persoon weg in een auto. Uw neef kreeg ter plaatse eerste hulp toegediend en werd vervolgens naar een gezondheidscentrum gebracht, maar overleefde het niet. De politie kon de daders dezelfde avond nog vatten en zij werden naar de gevangenis overgebracht.

Na de moord op Y.(...) begonnen u en uw partner bedreigingen te ontvangen. Er kwamen personen langs bij uw huis in Siloé en zij maakten lawaai met hun motors en riepen naar jullie. Ook gooiden zij met stenen naar uw huis en schoten zij vanaf de hoek van de straat kogels in de lucht.

Op 1 oktober 2023 reed u met uw partner op de motor toen u ten val werd gebracht door 2 andere personen op een motor. U was toen 2 maanden zwanger van uw dochter A.(...) en verloor door dit ongeval bijna uw dochter. U was 15 dagen arbeidsongeschikt.

Jullie verlieten Colombia op 30 november 2023 en kwamen een dag later in België aan. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 2 mei 2024 en B.(...) S.(...) op 12 april 2024.

Jullie vrezen dat jullie en jullie gezin vermoord zullen worden door de bende die uw neef vermoordde of door de algemene misdaadgroeperingen in Colombia.

Ter ondersteuning van jullie verzoek leggen jullie de volgende documenten neer: jullie paspoorten en die van uw zoon J.(...) S.(...), een klacht bij de Fiscalía van de moord op Y.(...), een overlijdensakte van Y.(...), de geboorteaktes van jullie en van jullie dochter A.(...), een medisch verslag van uw zwangerschap, een foto van de doodskist van Y.(...), video's over de algemene veiligheidssituatie en politieaanwezigheid in Cali en Siloé, een nieuwsreportage over o.a. de moord op Y.(...) en bewakingsbeelden van de moord op Y.(...).

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U maakt niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Jullie verklaren dat jullie niet kunnen terugkeren naar Colombia omdat de bende die uw neef vermoordde en jullie bedreigde jullie en jullie gezin zou vermoorden. Jullie zijn er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat jullie omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren, om onderstaande redenen.

Jullie laattijdig verzoek en jullie verklaringen hierover geven geen blijk van een nood aan internationale bescherming:

- U dient uw verzoek internationale bescherming in op 2 mei 2024 en B.(...) S.(...) op 12 april 2024, terwijl jullie al in België verblijven sinds 1 december 2023 (zie administratief dossier, "inschrijving van de asielaanvrager"). Dat jullie pas 4 (voor B.(...) S.(...)) en 5 (voor u) maanden na jullie aankomst in België besluiten om internationale bescherming aan te vragen en jullie in deze periode volledig nalieten jullie beweerde vrees kenbaar te maken, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Jullie verklaren dat jullie niet eerder een verzoek indienden omdat u last had van ernstige zwangerschapsproblemen waardoor u veel medische opvolging en rust nodig had (NPO, p. 7, 18; blauwe map, NPO2, p 7). Uw partner zou dan nog steeds in de mogelijkheid zijn geweest om zijn verzoek eerder in te dienen, wat hij niet deed. In een dergelijke context kan redelijkerwijs verwacht worden dat, indien jullie daadwerkelijk nood hadden aan internationale bescherming, uw partner deze vrees zo snel mogelijk kenbaar zou hebben gemaakt bij de asielinstanties van België, quod non in casu.*

De verklaringen van uw partner over zijn eerdere verblijf in België zijn tegenstrijdig met informatie van de Belgische overheid, wat een negatieve weerslag heeft op de algehele geloofwaardigheid van uw partner:

- Uw partner verklaart dat hij tijdens zijn verblijf in België van 2015 tot 2018 plannen had om zich in België te vestigen, maar dat het niets concreet was (NPO2, p. 18). Ook zegt hij dat de reden van zijn verblijf het bezoeken van zijn moeder was (NPO2, p. 6). Uit zijn administratief dossier blijkt dat hij een machtiging tot verblijf omwille van buitengewone omstandigheden indiende bij de gemeente van Schaarbeek op 10 april 2017 (zie regularisatieaanvraag administratief dossier). Hierin verzocht hij de burgemeester om in België te mogen blijven wonen en werken en verklaarde hij dat hij naar België kwam om aan een betere toekomst met zijn familie te werken. Dit komt niet overeen met de verklaringen van uw partner dat hij geen concrete plannen had om zich in België te vestigen en dat hij enkel naar België kwam op verzoek van zijn moeder om*

haar te bezoeken (NPO2, p. 6). In 2018 vertrok uw partner terug naar Colombia, volgens hem omdat hij bij zijn grootmoeder wou zijn (NPO2, p. 18). Uit zijn administratief dossier blijkt echter dat hij een bevel tot verwijdering van het grondgebied kreeg op 12 januari 2018 nadat hij door de politie Noord betrapt werd op zwartwerk en hierna op 18 januari 2018 een repatriëring gepland werd (zie bijlage13sexies en repatriëring administratief dossier partner P.(...) B.(...) S.(...), blauwe map). Hiermee geconfronteerd herhaalt uw partner slechts dat hij naar Colombia vertrok om bij zijn grootmoeder te zijn (NPO2, p. 18). Dat uw partner informatie achterhoudt over zijn eerdere verblijf in België brengt zijn algehele geloofwaardigheid in het gedrang.

Het is niet geloofwaardig dat jullie bedreigd werden door de bende die uw neef Y.(...) zou hebben vermoord omwille van de volgende redenen:

- Jullie geven verschillende benamingen aan de bende van uw neef. Bij de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) verklaart u dat uw neef tot de bende Los Panelitas behoorde (vragenlijst CGVS 3.5, d.d. 31.05.2024), en uw partner dat hij tot La Sirena behoorde (vragenlijst CGVS 3.5, d.d. 22.05.2024). Voor het CGVS verklaart u dat de bende van uw neef Los Panelones heet (NPO, p. 10), en uw partner dat de bende Los Panelon heet (NPO2, p. 9, 11). Ook verklaren jullie beiden dat de bende niet onder andere namen bekend staat (NPO, p. 10; NPO2, p. 11), wat in schril contrast staat met de vier verschillende namen die jullie voor deze bende gebruiken. Hiermee geconfronteerd zegt u slechts dat zij bij uw partner altijd de naam Panelon gebruikten en u zich vergiste door de stress van het eerste interview (NPO, p. 18). Er werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS echter gevraagd of u nog opmerkingen over uw eerste interview had, waarop u antwoordde van niet (NPO, p. 2).
- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de problemen van uw neef vóór zijn overlijden. U verklaart dat uw neef alvorens te worden vermoord meerdere incidenten meemaakte waarbij hij bedreigd werd, er schoten op hem gelost werden en hij gewond raakte. Zo werd hij volgens u eens in zijn long en eens in de hand geraakt door een kogel en moest u ook samen met hem weglopen toen u zich met hem op de hoek bevond en zij op uw neef schoten (NPO, p. 13, 14). Verder vertelt u dat ze met stenen gooiden en flyers verspreidden waarop stond dat ze uw neef gingen vermoorden (NPO, p. 13). Ook werd hij volgens u in 2020 verwond aan zijn wang en verklaarde hij te worden achtervolgd (NPO, p. 13). Tenslotte vermeldt u ook dat uw neef samen met zijn beste vriend beschoten werd in 2013, waarbij zijn beste vriend overleed (NPO, p. 13). Uw partner verklaart echter dat Y.(...) weliswaar problemen kende, maar dat die niet zo heftig waren (NPO2, p. 10). Gevraagd naar de problemen die hij voor zijn moord kende vermeldt uw partner dat uw neef discussies kende en een keer neergestoken werd (NPO2, p. 10). Hij vermeldt echter niets over de vermeende schietincidenten, achtervolgingen en doodsbedreigingen die Y.(...) zou hebben meegemaakt, waarbij u nota bene een keer aanwezig zou zijn geweest (NPO, p. 13). Dat uw partner deze incidenten niet vermeldt ondergraaft de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Het is namelijk niet geloofwaardig dat, als deze incidenten werkelijk hadden plaatsgevonden, uw partner hier niet van op de hoogte zou zijn of ze zou zijn vergeten te vermelden.
- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over het motief van de moord op Y.(...). U verklaart geen idee te hebben waarom uw neef vermoord werd (NPO, p. 11, 12). Uw partner geeft echter wel een motief voor de moord op Y.(...), namelijk dat de bende die hem uiteindelijk vermoord zou hebben uit was op zijn grondgebied en zijn leiderschap in de wijk (NPO2, p. 9). Dat uw partner hier wel een idee van zou hebben, en u niet, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Indien jullie daadwerkelijk vervolgd dreigden te worden omwille van de moord op uw neef, kan verwacht worden dat jullie eenduidige verklaringen zouden afleggen omtrent deze moord, de context en de gevolgen hiervan, die aan de basis van jullie beweerde vervolgingsfeiten zou liggen.
- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de vrijlating van de moordenaars van Y.(...). U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de moordenaars van uw neef zo'n tweetal maanden geleden vrijkwamen (NPO, p. 12), waardoor hun vrijlating rond eind september 2024 kan worden gesitueerd. Uw partner zegt echter dat zij al vrijkwamen vóór jullie vertrek uit Colombia (NPO2, p. 13), vóór december 2023 dus (zie boven). Hiermee geconfronteerd herhaalt u slechts dat zij twee maanden geleden vrijkwamen en dat uw partner u daar dan niet over heeft horen praten (NPO, p. 18), waarmee u deze tegenstrijdigheid niet kan uitklaren.
- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de reden van de vrijlating van de moordenaars van Y.(...). U verklaart dat de moordenaars van uw neef konden vrijkomen door het verstrijken van termijnen, doordat zij ervoor zorgden dat de zittingen steeds uitgesteld werden (NPO, p. 12). Uw partner verklaart echter dat er een zitting werd gehouden en dat zij vrijkwamen door het uitblijven van tenlasteleggingen (NPO2, p. 13).
- Jullie geven tegenstrijdige verklaring over de eerste bedreiging die jullie na de moord op uw neef ontvingen. Gevraagd naar het eerste incident na de moord op uw neef beschrijft u hoe personen bij u thuis met stenen begonnen te gooien en 'wraak' riepen (NPO, p. 14). Wanneer uw partner gevraagd wordt naar het eerste moment waarop jullie bedreigd werden beschrijft hij echter het vermeende incident waarbij jullie met de motor ten val werden gebracht (NPO2, p. 14). Dat jullie geheel verschillende incidenten beschrijven als startpunt van de bedreigingen ondergraaft de geloofwaardigheid van jullie verklaringen enkel verder.
- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de periode waarin de bedreigingen begonnen. U verklaart dat de bedreigingen zo'n 2 maanden na de moord op uw neef begonnen (NPO, p. 13, 14). Uw partner geeft echter verschillende verklaringen over de aanvang van deze bedreigingen. Initieel zegt hij dat de bedreigingen zo'n 3 maanden na de moord op Y.(...) begonnen (NPO2, p. 8). Wanneer uitdrukkelijk gevraagd

naar wanneer de bedreigingen begonnen antwoordt hij echter dat dat op 1 oktober 2023 was (NPO2, p. 14, 16). Hiermee geconfronteerd verklaart hij dat er altijd al bedreigingen waren, maar dat de meest concrete bedreigingen plaatsvonden sinds oktober 2023 (NPO2, p. 18). Dit is een weinig aannemelijke verklaring, er werd immers specifiek naar het begin van de bedreigingen gevraagd (NPO2, p. 14, 16). Daarbij moet benadrukt worden dat de moord op uw neef reeds plaatsvond op 9 november 2021 en dat uw partner bij de DVZ zelfs uitdrukkelijk verklaarde dat jullie ook sinds die dag bedreigd werden (vragenlijst CGVS 3.5, d.d. 22.05.2024). Dat jullie verschillende verklaringen afleggen over de periode waarin de bedreigingen begonnen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over de laatste bedreiging. U verklaart dat het laatste incident dat u meemaakte op 1 oktober 2023 plaatsvond, toen jullie opzettelijk ten val zouden zijn gebracht toen jullie met de motor reden (NPO, p. 17, 8). Uw partner verklaart echter dat de meest concrete bedreigingen plaatsvonden sinds oktober 2023 en de bedreigingen aanhielden tot jullie vertrek uit Colombia op 30 november 2023 (NPO2, p. 6, 14, 18).

- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over jullie reactie op de bedreigingen. Gevraagd naar hoe u zich voelde nadat de bedreigingen begonnen na de moord op uw neef verklaart u dat u zich angstig voelde, omdat u zich hulpeloos voelde zonder uw neef (NPO, p. 14). Uw partner verklaart echter dat de bedreigingen die jullie ontvingen na de moord op Y.(...) in het begin normaal verliepen en jullie er geen aandacht aan schonken (NPO2, p. 10-11). Het is zeer opmerkelijk dat hij verklaart dat jullie initieel zo licht over deze bedreigingen zouden zijn gegaan, aangezien u al een heel verleden met deze bende zou hebben. Zo zou u al eerder bedreigd en beschoten zijn geweest door hen én zou uw neef door hen vermoord zijn (NPO, p. 8, 13).

- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over jullie aangiftes bij de politie. U verklaart in totaal zo'n drie keer met uw familie naar de politie te zijn geweest omwille van feiten t.a.v. uw neef, namelijk de beschietingen en andere problemen die Y.(...) kende vóór zijn overlijden (NPO, p. 16). U verklaart uitdrukkelijk dat de laatste aangifte die u deed dateert van vóór zijn overlijden (NPO, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt tevens dat jullie daarna geen politionele hulp meer zochten of dat u daar alleszins geen weet van zou hebben (NPO, p. 17). Uw partner verklaart daarentegen dat jullie, refererend naar hemzelf en u, zo'n tiental keer naar de politie gingen en dat dit was omwille van de bedreigingen die jullie ná de moord op uw neef kregen (NPO2, p. 16). Jullie verklaringen over de politiehulp die jullie zouden hebben gezocht verschillen dus zowel in frequentie, in tijdstip als in de vermeende feiten waarvoor jullie bescherming zochten.

- Het is niet aannemelijk dat jullie geen verslag van jullie aanklacht zouden gekregen hebben. U verklaart dat jullie meermaals naar de politie gingen en zij zeiden dat ze het zouden oplossen en nota namen van jullie verklaringen, maar in feite niets meer deden dan jullie afwimpelen (NPO, p. 16-18). Uw partner stelt dat jullie klachten wel genoteerd werden maar dat jullie geen effectieve bescherming kregen van de politie (NPO2, p. 10, 16). Jullie zouden nooit een verslag van jullie klachten hebben gekregen (NPO, p. 17; NPO2, p. 16). Het is niet aannemelijk dat de politie jullie geen enkel verslag of registratie van jullie klachten zou hebben gegeven indien jullie werkelijk meermaals naar de politie zouden zijn gegaan, de politie ook ter plaatse zou zijn gekomen én nota's zouden hebben genomen van jullie verklaringen, zoals jullie verklaren (NPO, p. 16, 17; NPO2, p. 16). Dat jullie dan ook geen enkel document hiervan kunnen voorleggen ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen, temeer gezien jullie wel een afschrift van de aanklacht na de moord op Y.(...) kunnen neerleggen.

- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over actuele bedreigingen aan uw neven. U verklaart dat uw neven, namelijk de broers van Y.(...), voor zover u weet niet meer bedreigd worden sinds zij verhuisden uit Siloé (NPO, 16). Uw partner verklaart echter dat hij van u hoorde dat zij nog altijd bedreigd worden (NPO2, p. 17).

- Jullie geven tegenstrijdige verklaringen over bedreigingen aan uw familieleden. U verklaart dat uw hele familie bedreigd werd omwille van de situatie van uw neef (NPO, p. 5). U verklaart uitdrukkelijk dat uw neven, broer en zussen werden bedreigd (NPO, p. 5, 8). Gevraagd naar welke andere personen in de familie bedreigd werden antwoordt uw partner echter dat enkel jullie bedreigd werden (NPO2, p. 10). Gevraagd naar waarom enkel jullie bedreigd werden antwoordt hij dat ook twee neven van u bedreigd werden, maar dat het vooral u was die bedreigd werd (NPO2, p. 17). Geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen over de bedreigingen aan andere familieleden herhaalt hij slechts dat het vooral u was die bedreigd was en ook uw neef toen hij nog in leven was (NPO2, p. 19). Hij vermeldt echter nog steeds geen bedreigingen aan uw broer en zus (NPO2, p. 17-19), die volgens u nog altijd gaande zijn en er toe zouden hebben geleid dat zij verhuisden naar een andere sector van Siloé (NPO, p. 5). Daarenboven is het opmerkelijk dat uw familieleden daar wel nog steeds kunnen verblijven, zelfs al verhuisden zij naar een andere sector, gezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie nergens veilig zouden kunnen zijn voor jullie belagers (NPO, p. 19; NPO2, p. 17).

Volledigheidshalve wordt de moord op de vader van uw partner ook even kort toegelicht:

- Uw partner verklaart dat zijn vader door een vriend vermoord werd (NPO2, p. 4). Dit gebeurde reeds geruime periode geleden, namelijk toen uw partner vijf jaar oud was (NPO2, p. 4). De vader van uw partner zou neergeschoten zijn omdat hij zich verplaatste naar de locatie van een andere organisatie (NPO2, p. 4). De persoon die de vader van uw partner gedood heeft, werd aangehouden (NPO2, p. 4). De oom van uw partner zou deze persoon opgezocht hebben en daardoor ook bedreigd zijn (NPO2, p. 4). Uw partner geeft echter geen melding van eigen problemen die hij ondervond door bovenstaande gebeurtenissen of andere

gezinsleden die hierdoor problemen kregen (NPO2, p. 4-5). De moeder van uw partner verblijft ook in België, zij zou hier een verblijfsstatuut hebben van vijf jaar (NPO2, p. 4-5). Zij verliet Colombia echter omwille van de algemene onveiligheid en niet omwille van persoonlijke problemen (NPO2, p. 4-5). Nergens uit jullie verklaringen blijkt bovendien dat jullie zelf een persoonlijke en/of actuele vrees voor vervolging zouden koesteren omwille van de toenmalige moord op de vader van uw partner (NPO, p. 1-20; NPO2, p. 1-20). Dit element kan dus allerminst volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek in positieve zin te wijzigen:

- Documenten hebben enkel een ondersteunende werking en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongelooftwaardige verklaringen herstellen.
- De paspoorten van jullie en jullie zoon (documenten 1 en 2) en de geboorteaktes van jullie en jullie dochter (documenten 5, 6 en 7) slagen er slechts in jullie identiteit en reisweg te staven.
- Het medisch verslag van uw zwangerschap (document 8) bewijst slechts dat u op 2 oktober 2023 acht weken zwanger was, wat door het CGVS niet wordt betwist.
- De klacht van de moord op Y.(...) van 9.11.2021 (document 3), de foto van zijn doodskist (document 9), de overlijdensakte van Y.(...) (document 4) en het nieuwsbericht over o.a. de moord op Y.(...) (document 12) bevestigen slechts jullie verklaringen dat uw beweerde neef vermoord werd. Uit deze documenten kunnen echter geen motieven voor de moord afgeleid worden, noch kan hieruit enige gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van u of uw partner worden afgeleid.
- Op de bewakingsbeelden van de moord op uw neef (document 10) is slechts te zien dat een persoon neergeschoten wordt en door toesnellende mensen op een motor weggevoerd wordt. Op basis van deze camerabeelden kan echter niet vastgesteld worden dat het om uw neef Y.(...) zou gaan.
- De overige video's (documenten 11) hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie en politieaanwezigheid in Siloé. Zij hebben geen betrekking op jullie persoonlijke problemen en kunnen deze dan ook niet ondersteunen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebelligroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing en dat zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Verzoekster gaat daarbij in op de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoekster meent dan ook dat zij moet worden erkend als vluchteling.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster om haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.2.2. Op 30 september 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waarin hij verwijst naar volgend rapport en er de weblink van vermeldt: de COI Focus “*Colombia. Veiligheidssituatie*” van 10 april 2025.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken; [...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) verzoekster heeft pas vijf maanden na haar aankomst en haar partner pas vier maanden na zijn aankomst in België een verzoek om internationale bescherming ingediend, hetgeen geen blijk geeft van een nood aan internationale bescherming;
- (ii) de verklaringen van verzoeksters partner, B. S., over zijn eerder verblijf in België zijn tegenstrijdig met de informatie van de Belgische overheid, wat een negatieve invloed heeft op de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters partner;
- (iii) er kan geen geloof worden gehecht aan de bewering als zouden verzoekster en haar partner door de bende die haar neef Y. zou hebben vermoord, zijn bedreigd vermits:
 - (a) verzoekster en haar partner verschillende benamingen geven aan de bende van haar neef;
 - (b) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de problemen van haar neef voor zijn overlijden;
 - (c) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over het motief van de moord op Y.;
 - (d) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de vrijlating van de moordenaars van Y.;
 - (e) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de reden van de vrijlating van de moordenaars van Y.;
 - (f) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de eerste bedreiging die zij na de moord op haar neef ontvingen;
 - (g) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de laatste bedreiging;
 - (h) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over hun reactie op de bedreigingen;
 - (i) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over hun aangiftes bij de politie;
 - (j) het niet aannemelijk is dat verzoekster en haar partner geen verslag hebben gekregen van hun aanklacht;
 - (k) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over actuele bedreigingen aan haar neven;
 - (l) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over bedreigingen aan haar familieleden;
- (iv) de moord op de vader van verzoeksters partner vond reeds geruime tijd geleden plaats en verzoeksters partner heeft geen melding gemaakt van problemen die hij, of andere gezinsleden, hierdoor zouden hebben gekend;

(v) de documenten die verzoekster voorlegt, zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(vi) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekster geeft aan dat zij en haar partner vrezen dat hun gezin zal worden vermoord door de bende die haar neef Y. vermoordde of door de algemene misdaadgroeperingen in Colombia. Zij werden zelf bedreigd en lastig gevallen.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.3. Er dient te worden opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeksters beweerde bedreiging door de bende die haar neef Y. zou hebben vermoord. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat:

- (a) verzoekster en haar partner verschillende benamingen geven aan de bende van haar neef;
- (b) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de problemen van haar neef voor zijn overlijden;
- (c) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over het motief van de moord op Y.;
- (d) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de vrijlating van de moordenaars van Y.;
- (e) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de reden van de vrijlating van de moordenaars van Y.;
- (f) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de eerste bedreiging die zij na de moord op haar neef ontvingen;
- (g) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over de laatste bedreiging;
- (h) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over hun reactie op de bedreigingen;
- (i) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over hun aangiftes bij de politie;
- (j) het niet aannemelijk is dat verzoekster en haar partner geen verslag hebben gekregen van hun aanklacht;
- (k) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over actuele bedreigingen aan haar neven;
- (l) verzoekster en haar partner tegenstrijdige verklaringen afleggen over bedreigingen aan haar familieleden.

3.3.4.3.1. Aangaande de tegenstrijdigheid tussen haar partners verklaringen en deze van haar zelf aangaande de naam van de bende waartoe haar neef Y. behoorde, merkt verzoekster in het verzoekschrift op dat "*Panelon*" en "*Panelones*" hetzelfde woord betreft en zich vertalen in het Nederlands naar "*Paneel/Panelen*", waar "*Panelitas*" zich vertaalt naar "*Kleine Panelen*". Verzoekster merkt op dat het mogelijk is dat zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, op een ogenblik dat zij nog steeds onder stress stond van de bevalling, heeft gesproken over "*Los Panelitas*".

De Raad benadrukt dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar dat toch redelijkerwijs van hem kan worden verwacht dat hij bij machte is om voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven en dat hij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, slaagt verzoekster er echter niet in de door haar voorgehouden feiten geloofwaardig voor te stellen. Elk persoonlijk onderhoud brengt overigens stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar in casu is er, verzoeksters blote beweringen dienaangaande buiten beschouwing gelaten, geen gegeven voorhanden dat stress (van de bevalling) verzoekster zou hebben verhinderd de waarheid te vertellen en doorheen de administratieve procedure duidelijke, correcte,

eensluitende en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit de lezing van zowel de vragenlijst die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken als de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat deze onderhouden op normale wijze hebben plaatsgevonden. Uit niets blijkt dat verzoekster zich omwille van stress niet kon concentreren of dat zij om deze reden moeilijkheden zou hebben gehad om zich bepaalde feiten te herinneren of niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen. Integendeel, uit de lezing van de vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster in staat bleek om op spontane wijze precieze en omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen.

Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekster de vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, nadat het verslag haar werd voorgelezen in het Spaans, zonder voorbehoud heeft ondertekend en aldus te kennen heeft gegeven dat de inhoud ervan overeenstemt met de inlichtingen die zij heeft verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht, volledig en correct zijn (administratief dossier, stuk 7). Daarnaast verklaart verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed is verlopen en dat zij daarover geen opmerkingen wenst te maken (administratief dossier, CGVS, p. 2). De Raad stelt vast dat verzoekster overigens geen medisch attest bijbrengt waaruit kan blijken dat zij ten tijde van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken omwille van de stress door haar bevalling niet in staat was om doorheen de administratieve procedure duidelijke, correcte, eensluitende en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Uit niets blijkt aldus dat verzoekster tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet in staat zou zijn geweest om correcte, volledige en coherente verklaringen af te leggen.

Verzoekster vervolgt in het verzoekschrift in dit verband nog dat haar partner meermaals heeft toegelicht dat de bende voornamelijk opereerde in de wijk La Sirena en het niet uitgesloten is dat dit alles tot verwarring heeft geleid tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekster hekelt in dit kader dat de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik uitleg heeft gevraagd bij de door hen gehanteerde verschillende namen. Verzoekster besluit dat er geen tegenstrijdigheid zat in haar verklaringen ten opzichte van deze van haar partner omtrent de naam van de bende en dat de commissaris-generaal dit dan ook ten onrechte opneemt in zijn bestreden beslissing.

Er dient evenwel te worden vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters partner bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS eveneens heeft verklaard dat zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed is verlopen: “*Op het gemak.*”, dat er een tolk aanwezig was die vertaalde en alles goed is verlopen. Verzoeksters partner verklaart ook uitdrukkelijk geen opmerkingen te hebben over dit interview of het verslag dat werd gemaakt van het interview (administratief dossier, map ‘Landeninformatie’, stuk 2, notities van het persoonlijk onderhoud partner, p. 2). Uit het administratief dossier volgt aldus geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan worden afgeleid dat er zich tijdens het interview misverstanden zouden hebben voorgedaan. De Raad benadrukt dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische misverstanden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op te werpen. Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoekster opgeworpen vermeende misverstanden geenszins een verklaring kunnen vormen voor het geheel van de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing.

De Raad wijst er verder op dat verzoekster (en haar partner) zelf verantwoordelijk is/(zijn) voor de verklaringen die zij afleg(t)(gen) en dat het niet aan de protection officer toekomt om het persoonlijk onderhoud te “*sturen*”. Verzoekster, noch haar partner, noch hun advocaat maakten doorheen het persoonlijk onderhoud enige opmerking met betrekking tot de vraagstelling, ook niet wanneer hen op het einde ervan uitdrukkelijk de kans werd geboden iets toe te voegen. Het is dan ook allerminst ernstig om in onderhavig verzoekschrift plots te beweren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende onderzoek zou zijn gevoerd naar een bepaald element uit verzoeksters relaas. Dit is slechts een post factum-bewering, die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing. Verder verplicht geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe om, zo dit al mogelijk zou zijn, verzoekster (en/of haar partner) tijdens het persoonlijk onderhoud onmiddellijk te confronteren met ieder motief en/of iedere vaststelling die in de bestreden beslissing wordt aangehaald.

3.3.4.3.2. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen ten opzichte van deze van haar partner, merkt verzoekster in het verzoekschrift in het algemeen op dat de commissaris-generaal het overlijden van haar neef Y. niet in twijfel trekt, noch dat deze deel uitmaakte van een bende wat hem aan bijzondere risico’s blootstelde.

Over de tegenstrijdigheden met betrekking tot de problemen die verzoeksters neef kende voor zijn overlijden, voert verzoekster in voorliggend verzoekschrift aan dat deze gebeurtenissen plaatsvonden op een tijdstip dat zij haar partner nog niet kende omdat dit pas gebeurde in 2020. Het is volgens verzoekster logisch dat zij aangaf dat de problemen startten in 2013 en dat verzoeksters partner vermeldt wat er na 2020 – de start van hun relatie – is gebeurd.

De Raad merkt op dat verzoekster én haar partner in België internationale bescherming vragen omwille van de vermeende problemen met de bende die eerst verzoeksters neef Y. bedreigde en vervolgens vermoordde.

Bijgevolg kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster haar partner over deze gebeurtenissen terdege zou informeren. Verzoeksters betoog kan dus geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeksters partner aangeeft dat de problemen van de neef Y. niet zo heftig waren voor zijn overlijden. Verzoekster heeft ook verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat haar neef Y. in 2020 – toen verzoekster reeds een relatie had met haar partner – werd verwond aan de wang en werd achtervolgd en dat hij in 2013 werd beschoten met zijn beste vriend, waarbij die laatste toen kwam te overlijden (administratief dossier, CGVS, p. 13). De vaststelling dat verzoeksters partner deze incidenten niet vermeldt, ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van hun verklaringen.

3.3.4.3.3. Met betrekking tot de tegenstrijdige verklaringen van verzoekster ten opzichte van deze van haar partner omtrent het motief voor de moord op haar neef Y. voert verzoekster in haar verzoekschrift aan dat zij heeft aangegeven dat zij hiervan geen exact idee had, dat zij niet op de hoogte was van de werking van zijn bende of van zijn interacties met andere bendes. Verzoekster stelt vast dat de commissaris-generaal geen verdere vragen heeft gesteld om deze aspecten uit te diepen. Verzoekster vervolgt dat haar partner zijn verklaringen omtrent de motieven achter de moord louter kan hebben gebaseerd op veronderstellingen, te meer aangezien haar neef enkel in het weekend bij verzoekster langskwam en zij er zeker geen belang bij hadden om meer te weten te komen over zijn (doordeweekse) criminele activiteiten om hieraan niet zelf te worden blootgesteld.

De Raad onderstreept te dezen opnieuw dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt en dat het niet aan de protection officer toekomt om het persoonlijk onderhoud te “sturen”. Verzoekster, noch haar advocaat maakten doorheen het persoonlijk onderhoud enige opmerking met betrekking tot de vraagstelling, ook niet wanneer hen op het einde ervan uitdrukkelijk de kans werd geboden iets toe te voegen. Het is dan ook allerm minst ernstig om in onderhavig verzoekschrift plots te beweren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende onderzoek zou zijn gevoerd naar een bepaald element uit verzoeksters relaas. Te meer daar uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster blijkt dat zij wel degelijk uitgebreid de kans kreeg en bevestigd werd omtrent de activiteiten van haar neef, de bende waartoe hij behoorde, zijn activiteiten en of hij werd gezocht of niet (administratief dossier, CGVS, p. 10-11). Overigens ziet de Raad niet in hoe het eventueel verder bevragen over de criminele activiteiten van verzoeksters neef ertoe zouden hebben geleid dat verzoekster meer duidelijkheid kon scheppen over het motief achter de moord op haar neef aangezien zij tijdens haar persoonlijk onderhoud ondubbelzinnig aangeeft dat zij geen idee heeft waarom haar neef werd vermoord (administratief dossier, CGVS, p. 11-12). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters partner blijkt bovendien dat hij wel degelijk aangeeft te weten wat het motief achter de moord op verzoeksters neef is, met name dat hij als (de oudste) leider in de wijk werd gedood omdat andere bendeleden zijn territorium wilden innemen (administratief dossier, map landeninformatie, CGVS verzoeksters partner, p. 9). Door dit gegeven in het verzoekschrift te minimaliseren en af te zwakken naar een loutere hypothese die haar partner zou hebben geopperd, kan verzoekster niet overtuigen en slaagt zij er niet in om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid te herstellen.

3.3.4.3.4. Verzoekster meent dat er evenmin een tegenstrijdigheid voorligt wat betreft het begin van de bedreigingen die zij en haar partner zouden hebben ontvangen na de dood van haar neef. Verzoekster verduidelijkt in het verzoekschrift dat de bedreigingen zijn gestart op het ogenblik dat haar neef de macht had overgenomen, wat neerkomt op zeven jaar voor zijn dood en het deze bedreigingen zijn die zijn voortgezet na zijn dood. Het gaat dus niet om feiten die pas begonnen na zijn dood. Na zijn dood begonnen de bedreigingen twee tot drie maanden later wel een meer specifieke wending te nemen, waarbij de woordwisseling op de motorfiets de meest specifieke was. Afgezien van dit incident was verzoekster volgens het verzoekschrift evenwel voorwerp van meer bedreigingen dan haar partner omdat hij niet in dezelfde buurt als zij woonde.

De Raad merkt op dat deze argumentatie in het verzoekschrift in wezen neerkomt op het minimaliseren, bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen geen dienstig verweer is om de vaststellingen van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Er dient bovendien te worden vastgesteld dat uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt dat verzoekster en haar partner uitdrukkelijk werden gevraagd naar de start van de bedreigingen die specifiek tegen verzoekster (en haar partner) waren gericht en die plaatsvonden ná de dood van haar neef Y. en zij hieromtrent wel degelijk onderling totaal uiteenlopende feiten poneerden. Verzoeksters partner poneerde ook uiteenlopende feiten in zijn opeenvolgende verklaringen. Zo verklaart verzoekster dat de eerste bedreigingen startten twee maanden na de dood van haar neef (administratief dossier, CGVS, p. 14). Verzoeksters partner verklaart echter bij het CGVS dat deze bedreigingen plaatsvonden drie maanden na de moord op Y., die plaatsvond in november 2021, (administratief dossier, map ‘Landeninformatie’, p. 8) om vervolgens zijn verklaringen bij te stellen naar 1 oktober 2023 (ibid., p. 14 en 16). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeksters partner dan weer dat zij reeds sinds de moord op Y. in november 2021 werden bedreigd. Dat verzoekster en haar partner dermate afwijkende en uiteenlopende verklaringen afleggen omtrent de bedreigingen die specifiek tegen hen zouden zijn gericht, ondergraaft de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Bovendien

wordt in de bestreden beslissing terecht bemerkt dat verzoekster en haar partner ook tegenstrijdige feitenomschrijvingen geven over die eerste bedreigingen na de dood van Y., zij tegenstrijdige verklaringen afleggen over de laatste bedreiging, over hun reactie op de bedreiging, over de aangiftes bij de politie en de actuele bedreigingen aan familieleden. Verzoekster voert hiertegen geen enkel concreet verweer zodat deze overwegingen onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.4.3.5. Waar verzoekster in het algemeen nog opmerkt in het verzoekschrift dat de tegenstrijdigheden die de commissaris-generaal aanhaalt niet relevant zijn om haar eigen geloofwaardigheid en die van haar partner te ondermijnen, merkt de Raad op dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen betrekking hebben op details, maar op feiten die rechtstreeks verband houden met de reden voor hun vertrek uit hun land van herkomst. Van verzoekster en haar partner mag worden verwacht dat zij tijdens de procedure internationale bescherming eenduidige verklaringen afleggen over de feiten die de essentie uitmaken van hun asielaansluiting en de aanleiding waren tot hun vertrek uit het land van herkomst. Ten overvloede wijst de Raad erop dat van partners, die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, in alle redelijkheid kan worden verwacht dat ze eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het verzoek, quod non in casu. Het vergelijken van verklaringen, afgelegd door partners die zich beroepen op dezelfde feiten, is immers een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan. Er anders over oordelen zou elk persoonlijk onderhoud, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging, zinledig maken.

In zoverre verzoekster nog alludeert op het feit dat de commissaris-generaal een subjectieve beoordeling heeft gemaakt van haar vrees, dient vastgesteld dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben zij geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoekster. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.3.4.4. Het in de bestreden beslissing opgeworpen motief omtrent de laattijdigheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en de leugenachtige verklaringen van haar partner met betrekking tot zijn eerder verblijf in België, zijn bijkomstig en niet determinerend, wat niet belet dat de vaststellingen steun vinden in het administratief dossier.

3.3.4.5. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus worden weerlegd, blijven zij onverminderd overeind, worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.4.6. Verzoekster voert voorts geen enkel concreet verweer tegen de uitgebreide motivering aangaande de door haar en haar partner voorgelegde documenten, zodat deze motieven – die omstandig worden toegelicht in de bestreden beslissing – eveneens onverminderd overeind blijven en door de Raad worden hernomen.

3.3.4.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonbaar maakt waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïdentificeerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in

aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Op basis van de meest recente landeninformatie, met name UNHCR “*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia*” van augustus 2023, EUAA, “*Colombia Country Focus*” van december 2022 en de COI Focus “*Colombia: veiligheidssituatie*” van 10 april 2025 wordt in de aanvullende nota van 30 september 2025 het volgende uiteengezet over de veiligheidssituatie in Colombia:

“In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebellengroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren ‘2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in dezer om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelden met de regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooraan nog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven.

Zowel uit de EUAA Colombia Country Focus van december 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf), de UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vernoemde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdëntificeerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARC-strijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk doelgericht is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld geïdëntificeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Het wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

UNHCR bevestigt in zijn richtlijnen het belang van de regio van herkomst in deze: "Additionally, as Colombia continues to be affected by a non-international armed conflict, and considering the information presented in these International Protection Considerations, applicants originating from, or previously residing in, conflict-affected areas may, depending on the individual circumstances of the case, be in need of subsidiary protection under Article 15(c) of the EU Qualification Criteria on the grounds of a serious and individual threat to their life or person by reason of indiscriminate violence."

Gelet op haar verklaringen over haar herkomst en verblijfplaatsen in Colombia (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 10; CGVS, p. 4-5) en de bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen in Colombia, moet de veiligheidssituatie in Cali, gelegen in het departement Valle Del Cauca, worden beoordeeld, waar verzoekster woonde tot aan haar vertrek uit Colombia.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de rurale gebieden van dit departement sprake is van een gewapend conflict, maar dat het ermee gepaard gaande geweld voornamelijk doelgericht van aard is.

In de mate dat er sprake is van willekeurig geweld in het departement Valle del Cauca in het kader van het gewapend conflict aldaar, blijkt verder niet dat er heden sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Het bestaan van een gewapend conflict in dit departement brengt niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De

geconsulteerde bronnen spreken immers van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio.

Bijgevolg dient te worden nagegaan of er voor verzoekster sprake is van persoonlijke omstandigheden die het risico verhogen dat zij als gevolg van het in dit departement aanwezige willekeurige geweld slachtoffer kan worden van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon. Verzoekster doet geen dergelijke persoonlijke omstandigheden gelden, noch kunnen deze blijken uit het rechtsplegingsdossier. Bovendien blijkt dat verzoekster woonde in Cali, een grootstad. Zoals reeds aangehaald, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Wel is er sprake van crimineel geweld dat in wezen doelgericht is, en niet willekeurig van aard.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in de stad Cali, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop de analyse, zoals weergegeven in de aanvullende nota van de commissaris-generaal, is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarnaar verzoekster verwijst in het verzoekschrift, is immers verouderd of ligt geheel in dezelfde lijn als de informatie waarop de analyse van de commissaris-generaal in de aanvullende nota steunt.

De Raad merkt verder geheel ten overvloede op dat verzoekster door louter te verwijzen naar haar asielerelaas, meer bepaald haar angst voor de bendes omwille van de banden met haar neef, hoe dan ook geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor haar het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

3.3.5.3. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET